

14 ΤΟΠΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΜΑΡΤΗ 2014

Μερικά παραδείγματα για το ρόλο της Τοπικής Διοίκησης

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα που επιβεβαιώνουν ότι οι δήμοι έχουν πρωτοστατήσει στην υλοποίηση όλης της γκάμας της αντιλαϊκής πολιτικής των αστικών κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί να θυμηθεί κανείς το χτύπημα των εργασιακών σχέσεων. Η λεγόμενη μερική απασχόληση της δεκαετίας του '90, που σήμερα έχει εξελιχθεί σε «στρατιές συμβασιούχων», «κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις», ξεκίνησε από τους δήμους με τη συμφωνία ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ.

Στην καταβολή από την Τοπική Διοίκηση, δηλαδή από το λαό, 20 δισ. δρχ. στα τέλη της δεκαετίας του '90 για το «πρόγραμμα σύγκλισης» με αφορμή την είσοδο στην ΟΝΕ (έγινε με την έγκριση των ιδίων δυνάμεων), μπορεί σήμερα να δει κανείς ομοιοτήτες με την αποδοχή της μείωσης των λεγόμενων παρακρατημένων πόρων από τα 10 δισ. ευρώ στο 1,7 δισ. ευρώ.

Το γεγονός ότι οι δήμοι γίνονται φορείς της αντιλαϊκής πολιτικής είναι αδιαμφισβήτητο και τα παραδείγματα είναι πολλά. Παρ' όλα αυτά, αναρωτιούνται πολλοί: Μπορούν οι δήμοι να πάρουν αποφάσεις σε θετική κατεύθυνση, υπέρ των συμφερόντων των λαϊκών στρωμάτων; Δεν μπορούν να κάνουν τίποτα οι δήμοι και οι περιφέρειες σε αυτήν την κατεύθυνση;

Ας δούμε μερικά παραδείγματα που είναι πραγματικά:

1. Δημοτικό Συμβούλιο, στο πλαίσιο του προγραμματισμού προαλήψεων, αποφασίζει ομόφωνα πως θέλει 50 εργάτες καθαριότητας επειδή έχουν λήξει οι συμβάσεις, 10 εργάτες πυρασφάλειας ως εποχικό προσωπικό, 10 βρεφονηπιοκόμους για τους 5 παιδικούς σταθμούς και 5 διοικητικούς υπαλλήλους, σύνολο 75. Η απόφαση ηγείται για έγκριση στη Γενική Γραμματεία Αποκεντρωμένης Διοίκησης για έλεγχο και επιστρέφει στο δήμο ως εξής: Εγκρίνονται μόνο 10 προσλήψεις και το Δημοτικό Συμβούλιο καλείται να τις καταβάλει όπως νομίζει. Ο περιορισμός αυτός οφείλεται στο ότι η νομοθεσία επιτρέπει συγκεκριμένο αριθμό, ούτε μία πρόσληψη παραπάνω. Η τελική κατανομή για τις προσλήψεις προσωπικού καταλήγει στο Δημοτικό Συμβούλιο ως εξής: 8 εργάτες καθαριότητας, 2 εργάτες πυρασφάλειας, 0 βρεφονηπιοκόμοι και 0 διοικητικό προσωπικό. Αρα, μείωση του αριθμού των νηπίων και λειτουργία παιδικών σταθμών τέλη Νοεμβρίου.

2. Ο δήμος προχωρά σε κατάσχεση χρημάτων από τραπεζικό λογαριασμό συνταξιούχου για οφειλή από απλήρωτα τέλη αποχέτευσης. Το Δημοτικό Συμβούλιο, κάτω από την πίεση εκλεγμένων της «Λαϊκής Συνείδησης» και της οικογένειας του συνταξιούχου, αποφασίζει ομόφωνα να «παγώσει» τις διαδικασίες κατάσχεσης χρημάτων από τον τραπεζικό λογαριασμό. Η απόφαση ισχύει. Μόνο που η ταμειακή υπηρεσία του δήμου συνεχίζει προχωρώντας στην κατάσχεση και το υπόλοιπο ποσό από το λογαριασμό του. Στο Δημοτικό Συμβούλιο ο αντιδήμαρχος Οικονομικών και ο δήμαρχος αναφέρουν ότι δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά, αφού, σύμφωνα με το νόμο, εάν ένα χρέος που έχει βεβαιωθεί από τον αρμόδιο υπάλληλο δεν εισπραχθεί και μέσω κατάσχεσης, τότε το ποσό του χρέους καταλογίζεται στον υπάλληλο και το πληρώνει από την τσέπη του.

3. Δημοτικό Συμβούλιο αποφασίζει την κατάσχεση των τροφίμων στους παιδικούς σταθμούς. Ομως, το Νομικό Πρόσωπο, που είναι οργανισμός του δήμου αρμόδιος για τους παιδικούς σταθμούς, δεν υλοποιεί την απόφαση, αφού, σύμφωνα με το νόμο, οι αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου δεν είναι δεσμευτικές για το Νομικό Πρόσωπο. Την

υπόδειξη στο Νομικό Πρόσωπο ότι μπορεί να μην υλοποιήσει την απόφαση κάνει ο επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κρατικός υπάλληλος που ελέγχει τις δαπάνες.

4. Δημοτικό Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα να μην υλοποιηθεί από δημοτικά τέλη και φόρους για κατηγορίες δημοτών που αποδεδειγμένα έχουν οικονομικό πρόβλημα. Η απόφαση δεν εγκρίνεται από τις παραπάνω βαθμίδες διοίκησης του κράτους, επειδή δεν έχουν υλοποιηθεί οι τρίμηνες προβλέψεις του προϋπολογισμού του δήμου και επειδή τα κριτήρια που βάσει ο νόμος για το ποίος θεωρούνται άποροι, πολύτεκνοι κ.λπ. δεν έχουν τηρηθεί. Αρα, ο δήμος πρέπει να βρει από άλλου έσοδα για να απαλλάξει αυτές τις κατηγορίες από τα δημοτικά τέλη και τους φόρους, δηλαδή από τους δημότες.

5. Δημοτικό Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα να εκτελέσει αντιπλημμυρικά έργα ή να χτίσει ένα σχολείο και να εντάξει το έργο στο ΕΣΠΑ για να πάρει τη σχετική χρηματοδότηση. Παιρνει την απόφαση και αρχίζει να περιμένει την ένταξη στο ΕΣΠΑ. Την ίδια στιγμή, ο ίδιος δήμος εντάσσεται στο ΕΣΠΑ έργο που αφορά κατασκευή ποδηλατοδρόμου κατά μήκος της παραλιακής ζώνης στην Αττική. Εγκρίνεται από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς το έργο του ποδηλατοδρόμου, αλλά το έργο της κατασκευής του σχολείου καθυστερεί και στο τέλος δεν εγκρίνεται. Για να ξαναγίνει αίτηση ένταξης στο ΕΣΠΑ πρέπει να περάσουν αρκετοί μήνες. Η υπόθεση του σχολείου για το οποίο μιλάμε εκκρεμεί εδώ και πολλά χρόνια...

Τι δείχνουν τα παραπάνω;

– Οι δήμοι και οι περιφέρειες ως φυσική συνέχεια του κεντρικού κράτους, ως κομμάτι του κρατικού μηχανισμού παίζουν έναν πολύ συγκεκριμένο ρόλο. Βεβαίως, στα παραδείγματά μας πήραμε τις ...ιδανικές συνθήκες, ότι δηλαδή η απόφαση πάρθηκε ομόφωνα. Τα τελευταία χρόνια τέτοιες περιπτώσεις πληθαίνουν, όχι γιατί ξαφνικά οι εκλεγμένοι της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ, διάφοροι δήθεν ανεξάρτητοι και ακομμάτιστοι άλλαξαν μυαλά. Ετσι κι αλλιώς αυτές οι αστικές δυνάμεις δεν έχουν πρόβλημα να παίρνουν τέτοιες αποφάσεις, γιατί τους ενδιαφέρει η Τοπική Διοίκηση να παίξει το ρόλο ως μαζιλάρι απορρόφησης της αγανάκτησης για την αντιλαϊκή πολιτική, ενώ γνωρίζουν βεβαίως ότι αυτές οι αποφάσεις δε θα υλοποιηθούν. Ετσι και το λαό χειραγωγούν και την αστική πολιτική εφαρμόζουν. Καταμεριζώνουν

στους μηχανισμούς του αστικού κράτους υπάρχει έτσι κι αλλιώς, όπως υπάρχει και σχετική αυτοτέλεια που εξυπηρετεί το βασικό προσανατολισμό και τη στρατηγική της αστικής εξουσίας.

– Τη λειτουργία του Δημοτικού και Περιφερειακού Συμβουλίου με αυτήν της κυβέρνησης, του αρμόδιου υπουργείου και της Γενικής Γραμματείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης πρέπει να την δούμε ως ενιαία λειτουργία. Και αυτό παρά το γεγονός ότι σε επίπεδο Δημοτικού Συμβουλίου εμφανίζεται αρχικά μια απόφαση που δείχνει να έχει διαφορετική κατεύθυνση από αυτό που τελικά υλοποιείται. Τοπικές Διοικήσεις αξιοποιούν το πραγματικά ασφυκτικό θεσμικό πλαίσιο ως άλλοθι αφενός για να διαπαιδαγωγήσουν το λαό στην έκπτωση των αναγκών του αφετέρου στη λογική της διαχείρισης εντός βεβαίως των πλαισίων του συστήματος. Αλλιώς, δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει αλλιώς η Τοπική Διοίκηση αφού είναι κομμάτι του αστικού κράτους με συγκεκριμένες, ξεχωριστές αρμοδιότητες. Αυτό το θεσμικό πλαίσιο ορίζεται από την τάξη που έχει στα χέρια της την εξουσία, από το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό.

– Όσοι υπόσχονται ότι μπορούν να αξιοποιήσουν τους δήμους για να εφαρμόσουν φιλολαϊκή πολιτική, χωρίς σύγκρουση με το ίδιο το αστικό κράτος, την πολιτική των αστικών κυβερνήσεων, την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη στρατηγική του κεφαλαίου, κοροϊδεύουν τον κόσμο. Γιατί και η πείρα δείχνει ότι ανεξάρτητα από προθέσεις, η Τοπική Διοίκηση έχει από τη φύση της αντεργατική, αντιλαϊκή αποστολή, οι όποιες δυνατότητες να μπουν - έστω - εμπόδια στην αντιλαϊκή επίθεση είναι περιορισμένες... Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να κάθονται άπραγοι. Ο λαός πρέπει να διεκδικεί καλύτερους όρους για τη ζωή του, και αυτό πρέπει να γίνεται με μέτωπο αγώνα απέναντι και στο δήμο ή την περιφέρεια και στην κυβέρνηση. Αυτή η διεκδίκηση με τέτοιους όρους είναι προϋπόθεση για να μπαίνουν εμπόδια στην αντιλαϊκή πολιτική και της Τοπικής Διοίκησης και να υπάρχουν και ορισμένες επιμέρους κατακτήσεις. Ο λαός δεν πρέπει να αποδεχτεί τη λογική της «ασφυκτικής νομοθεσίας» και του «νομικού πλαισίου που δεν μπορεί να ξεπεραστεί».

– Η πολιτική της ΕΕ επιτρέπει αποφασιστικά το ποια έργα υποδομής θα γίνουν με βασικό κριτήριο την εξυπηρέτηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Στο παράδειγμά μας, ο ποδηλατοδρόμος είχε κόστος κατά 50% μικρότερο από το σχολείο και εγκρίθη-

κε γρήγορα. Το ίδιο όμως θα γινόταν εάν ήταν ένα έργο αστικής ανάπλασης ή ένα γήπεδο (γκολφ κ.λπ.) ακριβώς επειδή αυτό το έργο θα διευκόλυνε την επιχειρηματική δραστηριότητα στους τομείς του τουρισμού και του επισιτισμού, που έχουν μεγάλη ανάπτυξη στη συγκεκριμένη περιοχή. Από την άλλη το σχολείο ή το αντιπλημμυρικό έργο έχει μεγαλύτερο κόστος και δεν είναι ανταποδοτικό, δεν φέρνει έσοδα. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν εγκρίνονται και τέτοια έργα. Οι προτάσεις στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ αξιολογούνται και αποφασίζονται στο πλαίσιο συγκεκριμένων κατευθύνσεων της ΕΕ και με γνώμονα κατά πόσο το έργο διευκολύνει το κεφάλαιο.

Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις και δυνάμεις στην Τοπική Διοίκηση (π.χ. «Πρωτοβουλία των 5», ΣΥΡΙΖΑ) που ισχυρίζονται πως μπορεί να λυθεί το πρόβλημα στο πλαίσιο μιας συνολικής μεταρρύθμισης του διοικητικού συστήματος της χώρας, στο πλαίσιο των απαραίτητων αλλαγών του «Καλλικράτη». Τι εννοούν δηλαδή; Μήπως ότι εάν σταματήσει να υπάρχει ο γγ Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή ο επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ξαφνικά η Τοπική Διοίκηση θα μοιράζει λεφτά στους άπορους, δουλειές στους ανέργους, θα χαρίζεται τα τροφεία στους παιδικούς σταθμούς, θα καταργεί τα ανταποδοτικά τέλη και τους φόρους, θα προσληφθεί προσωπικό για τα προγράμματα Πρόνοιας, θα γεμίσει η χώρα με συνεργεία προσευκαμωμένου ελέγχου των σχολείων, θα υπάρξει οργανισμός αντιπλημμυρικών έργων και θα γίνουν γήπεδα για να αθλούνται οι νέοι;

Ας θυμηθούμε: Αστικές πολιτικές δυνάμεις (π.χ. ΝΔ, ΠΑΣΟΚ) ζητούσαν πριν την εφαρμογή του «Καλλικράτη» την κατάργηση των διορισμένων νομαρχών που έπαιζαν περίπου τον ίδιο ρόλο με αυτόν του γγ Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Οι διορισμένοι νομάρχες καταργήθηκαν στα μέσα της δεκαετίας του '90 και θεσπίστηκε η αιρετή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, καθιερώθηκε όμως ο διορισμός από το κράτος περιφερειάρχης. Και πάλι αστικές πολιτικές δυνάμεις ζητούσαν μετά από μερικά χρόνια την κατάργηση των διορισμένων περιφερειάρχων που έπαιζαν το ρόλο του ελεγκτή. Από το 2011 καταργήθηκαν και οι διορισμένοι περιφερειάρχες, καθιερώθηκε η αιρετή Περιφερειακή Διοίκηση και οριστική από το κράτος ο διορισμός γενικών γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Σε κάθε αστική διοικητική μεταρρύθμιση πάντοτε υπήρχε ένας βαθμός ελέγχου δήμων και περιφερειών από το κεντρικό κράτος. Αυτές οι αλλαγές όχι μόνο δεν βελτίωσαν την κατάσταση αλλά, αντίθετα, οδήγησαν σε πιο αντιδραστική κατεύθυνση. Δεν αποκλείεται, δε, σε μια πορεία μια αστική κυβέρνηση ή μια κυβέρνηση αστικής διαχείρισης να καταργήσει τον γραμματέα και να αντικατασταθεί από κάτι άλλο. Η ουσία όμως δεν θα αλλάξει.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση και μπροστά στις επικείμενες εκλογές (ευρωεκλογές, τοπικές, βουλευτικές, όποτε κι αν γίνουν) το κριτήριο ψήφου για τους εργαζόμενους, τις λαϊκές οικογένειες, πρέπει να είναι ενιαίο. Ο ρόλος που παίζει η Τοπική Διοίκηση, η υλοποίηση της πολιτικής της ΕΕ και της κυβέρνησης, είναι κριτήριο για να δει ο εργαζόμενος τι στάση πρέπει να κρατήσει. Η πολιτική ΕΕ - αστικών κυβερνήσεων που υλοποιείται μέσα από την Τοπική Διοίκηση είναι ενιαία και επιτρέπει την καθημερινότητα των εργαζομένων, των οικογενειών τους. Κριτήριο ψήφου είναι η αναγκαιότητα ισχυρής εργατικής - λαϊκής αντιπολίτευσης παντού. Γι' αυτό απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ισχυροποίηση του ΚΚΕ και μπροστά στις εκλογές για την Τοπική Διοίκηση, την Ευρωβουλή και στο μέλλον για τη Βουλή.

2. ΚΑΛΠΑΖΟΥΣΑ ΒΡΕΦΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μέσο:ΤΟ ΧΩΝΙ

Ημ. Έκδοσης: ...16/03/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...16/03/2014

Σελίδα:36

Το ΧΩΝΙ

36

ΚΥΡΙΑΚΗ 16
ΜΑΡΤΙΟΥ
2014

Το ΧΩΝΙ ΚΡΑΤΑΕΙ Η
**ΧΡΥΣΑΛΚΗΣΤΙΣ
ΜΠΑΛΑΜΟΥΤΗ**
(chrisalkisti.b@gmail.com)

Καλπάζουσα βρεφική θνησιμότητα

Δραματική μείωση των γεννήσεων την τριετία 2009-2011 και σημαντική αύξηση των γεννήσεων νεκρών εμβρύων την ίδια περίοδο η αποτίμηση της άγριας λιτότητας που επέβαλαν το ΔΝΤ, η τρόικα και τα μνημόνια με την ευλογία των κυβερνήσεων μας

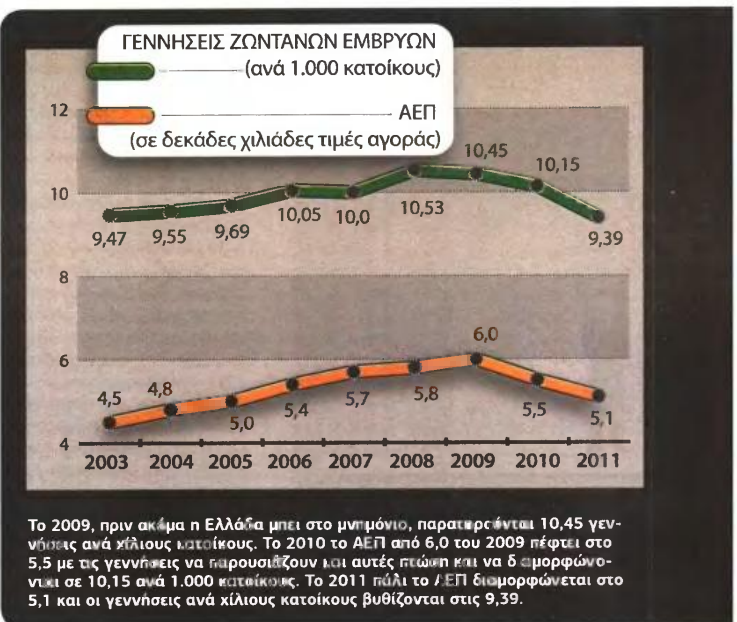
Τα σκληρά μέτρα λιτότητας made by τρόικα, που τόσο πρόθυμα οι κυβερνήσεις μας από το 2009 και μετά προσυπέγραψαν, καταδικάζοντας την Ελλάδα, δεν άδειασαν απλά την τσέπη μας αλλά οδηγούν αργά και μαθηματικά σε γενοκτονία. Από το 2009, και κυρίως μετά το 2010, που η Ελλάδα εισήχθη στη δίνη των μνημονίων, παρατηρείται δραματική μείωση των γεννήσεων με κατακόρυφη αύξηση των γεννήσεων νεκρών εμβρύων. Όλα αυτά σε μια χώρα που η υπογεννητικότητα έχει χτυπήσει «κόκκινο» και ο πληθυσμός συνεχίζει να γηράσκει.

Αιτίες, σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποίησε η συνεργάτης του Τομέα Επιδημιολογίας και Βιοστατιστικής

της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, **Εφη Σίμου**, υπό την επίβλεψη της Διευθύντριας του Τομέα κυρίας **Αναστασίας Ρουμελιώτη**, αποτελούν τόσο η πτώση του ΑΕΠ από το 2009 στο 2011 κατά 14,82% όσο και η δραματική αύξηση της ανεργίας, κυρίως στο γυναικείο πληθυσμό από 11,7% το 2008 σε 24,5% το 2011.

ΣΤΟ 10,13% Η ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 2009 ΣΤΟ 2011

Βάσει των ευρημάτων της έρευνας, από το 2009 στο 2011 κατεγράφη πτώση των γεννήσεων της τάξης του 10,13. Το 2009 πραγματοποιήθηκαν 10,45 γεννήσεις ανά 1.000 κατοίκους, το 2010 10,15 γεννήσεις ανά 1.000 κατοίκους, αριθμός που το 2011 έπεσε στις 9,39

2. ΚΑΛΠΑΖΟΥΣΑ ΒΡΕΦΙΚΗ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μέσο:ΤΟ ΧΩΝΙ

Ημ. Έκδοσης: ...16/03/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...16/03/2014

Σελίδα:37

www.toxwni.gr

HIV,
φυματίωση,
ελονοσία,
αντοκτονίες...
Μ.Α.

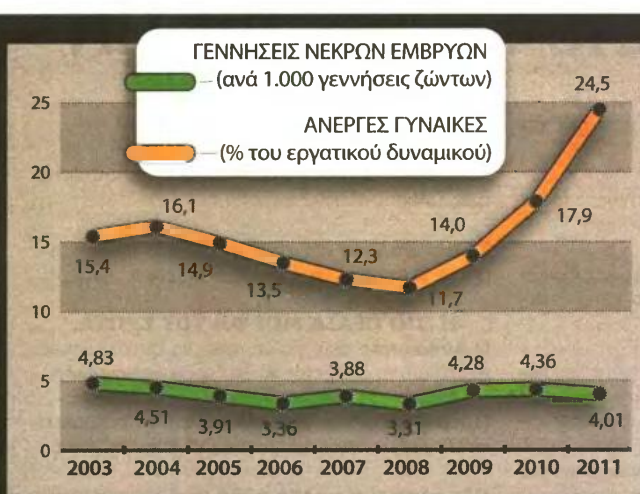
www.nerit.gr

Το ΧΩΝΙ

37

ΚΥΡΙΑΚΗ 16
ΜΑΡΤΙΟΥ
2014

στην Ελλάδα

Για να διαπιστώσει κανείς τις επιπτώσεις του μνημονίου στη δίνη του οποίου περιήλθε η Ελλάδα το 2010 αρκεί να κοιτάξει στο διάγραμμα την αύξηση στις γεννήσεις νεκρών εμβρύων που παρατηρείται από το 2008 έως και το 2011. Το 2008 παρατηρούνται 3,31 γεννήσεις νεκρών εμβρύων ανά 1.000 ζώντα, αριθμός που το 2009 αυξάνει στο 4,28. Το 2010 στο 4,36 και το 2011 οριακά χαμηλότερα από το 2010 στο 4,01.

γεννήσεις ανά 1.000 κατοίκους.

Η πτώση των γεννήσεων συμβαδίζει απόλυτα με τη δραματική πτώση του ΑΕΠ που από το 2009 στο 2011 κατρακύλησε κατά 14,82%.

Όπως χαρακτηριστικά σημειώνεται στην έρευνα, μπορεί το ζήτημα της μειωμένης γεννητικότητας να επηρεάζεται και από επιμέρους παράγοντες, το «κόστος» όμως του να μεγαλώνει κανείς παιδιά στις σύγχρονες κοινωνίες είναι αναμφισβήτητο περισσότερο αυξημένο από ποτέ. Μάλιστα, στα συμπεράσματα της έρευνας υπογραμμίζεται πως σε περιόδους οικονομικής κρίσης, όπως αυτήν που διανύουμε, «καθίσταται επιτακτική η ανάγκη εφαρμογής πολιτικών, οι οποίες θα δίνουν κίνητρα», δίνοντας ως παράδειγμα την οικονομική βοήθεια στα νεαρά ζευγάρια που επιθυμούν, αλλά και αυτά που έχουν ήδη αποκτήσει παιδιά.

ΑΥΞΗΣΗ 21,15% ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΕΜΒΡΥΩΝ

Αύξηση της τάξης του 21,15% στις γεννήσεις νεκρών εμβρύων από το 2008 στο 2011 καταγράφει η έρευνα. Το 2008

παρατηρήθηκαν 3,31 γεννήσεις νεκρών εμβρύων ανά 1.000 ζώντα, το 2009 ο αριθμός αυξήθηκε στις 4,28 γεννήσεις νεκρών εμβρύων ανά 1.000 ζώντα. Αντίστοιχα ο αριθμός της γέννησης νεκρών εμβρύων το 2010 διαμορφώθηκε στο 4,36 ανά 1.000 ζώντα και το 2011 πραγματοποιήθηκαν 4,01 γεννήσεις νεκρών εμβρύων ανά 1.000 ζώντα. Οι αναλύσεις της έρευνας για την επίδραση της οικονομικής κρίσης στις γεννήσεις νεκρών εμβρύων, κατέδειξαν σημαντική συσχέτιση του δείκτη με την ανεργία, κυρίως με την ανεργία των γυναικών, η οποία από το 11,7% το 2008 διαμορφώθηκε στο 24,5% το 2011. Την ώρα, λοιπόν, που σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες ο δείκτης παρουσιάζει διαρκή μείωση χάρη στην ανάπτυξη νέων ιατρικών τεχνολογιών, στην Ελλάδα φαίνεται πως ένα συνεχώς διογκούμενο ποσοστό γυναικών μένουν άνεργες και κατ' επέκταση ανασφάλιστες, γεγονός που συνδέεται με την ελλιπή πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας. Ως αποτέλεσμα, οι έγκυες παραλείπουν σημαντικές εξετάσεις και αποτρέπονται από τον ολοκληρωμένο προγεννητικό έλεγχο.

Η «Κ.Ε.» ΣΤΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

«Νίγιε σμε Πομάτσι» (Είμαστε Πομάκοι)

Από αριστερά: Χαρούν, Μπεκρόν, Γκουβέν, Γιοκμίν, Οσμπαρ, Λουτβί και Χουσεΐν. Μαθητές του Δημοτικού, μιλάνε μεταξύ τους πομάκικα, με φίλους τους από άλλα χωριά τουρκικά και με φίλους από την Ξάνθη ελληνικά

Της **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑ**
Φωτ.: **ΙΛΧΑΝ ΕΦΕΝΤΙ**

«**Σ**ε αυτόν τον τόπο υπάρχει ξεχασιά», λένε οι Πομάκοι. «Μόνο στις εκλογές μιάς θυμούνται, αλλιώς δεν μας καταδέχεται κανείς. Λες και εδώ δεν είναι Ελλάδα»... Αυτό είναι το μεγάλο παράπονο που αντηχεί στην ορεινή Θράκη. Στα μουσουλμανικά χωριά με τους ξεχασμένους κατοίκους, τις υποδομές της Ελλάδας του 1950 και τα παραμυθένια ονόματα. Εδώ οι πινακίδες γράφουν Γοργόνα, Ωραίο, Χλόη, Ζουμπούλι, Σιρόκο, Κύκνος. Η ζωή κυλάει σε μια νοτιή ζυγαριά, που πότε γέρνει προς την Ελλάδα πότε προς την Τουρκία. Κι όσο απομακρύνεσαι από την Ξάνθη, ακούς λιγότερα ελληνικά. Κοινή παραδοχή: «Νίγιε σμε Πομάτσι» (Είμαστε Πομάκοι)...

«Μπέρδεμα της τουρκικής και της ελληνικής ψυχής είναι η καταγωγή μας», λένε οι μεγαλύτεροι. Το σίγουρο είναι ότι η μειονότητα στη Θράκη αποτελεί μία θρησκευτική συλλογικότητα μουσουλμάνων Ελλήνων πολιτών που δικαιούνται να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα και έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις με όλους τους Έλληνες πολίτες. Αυτό ισχύει επίσημα και σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάννης.

«Πάντα εδώ ήταν Ελλάδα, αλήθιά εμείς ξένοι»

Το θερμόμετρο πλησιάζει το 0. Από τη Σμίνθη ως τη Μύκη και τον Εχίνο, οι καμινάδες ακνίζουν, το ίδιο και ο καφές. «Τούρκικος ή ελληνικός;». «Πομάκικος», λέει γελώντας ο καφετζής του χωριού Σμίνθη. Από τα παράθυρα των σπιτιών ευωδιάζουν ανατολίτικα φαγητά. Η φωνή του μουτζώνει αντηχεί στη γειτονιά. Τρία πιτσιρικά κλοτσάνε μια μπάλα στη μέση του δρόμου – μιλάνε τουρκικά. Ανήκουν στους 40 μαθητές του μειονοτικού σχολείου του χωριού. Όσα παιδιά πηγαίνουν σε ελληνικό σχολείο, κάθε πρωί παίρνουν ταξί για την Ξάνθη.

Στη διαδρομή περνούν κι από το φυλάκιο, που ως το 1996 απαγόρευε τη διέλευση από τα Πομακοχώρια, χωρίς έλεγχο χαρτιών και άδειας. Σήμερα αποτελεί παρελθόν. Κι αν κάποτε ήταν η μπάρα που έριξε τα Πομακοχώρια στην αγκαλιά της Τουρκίας (α.σ. έτσι λένε οι παππούδες στα χωριά), σήμερα είναι η αδιαφορία του ελληνικού κράτους: η

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό Κένταυρος, λέει ο κ. Ντουκέντζι. «Ο άνθρωπος εκεί που γεννιέται και μεγαλώνει, εκεί αισθάνεται πως είναι η πατρίδα του»...

έλλειψη υποδομών, η μεγάλη απόσταση από το σχολείο, «η ξεχασιά». Οι δρόμοι με την πρώτη βροχή μοιάζουν με τον Κόσινθο, τον ποταμό που διασχίζει τα χωριά.

Είναι σκοτάδι στο βουνό, βρέχει, δεν υπάρχει ούτε μία λάμπα κατά μήκος

του οδικού δικτύου, τα κινητά μας δεν έχουν σήμα. Το απευκαίριο περνάει από το μυαλό μου. «Αν μείνουμε τώρα, τι θα κάνουμε;», ρωτά τον Ιλχάν, τον φωτογράφο. «Εσύ το σταυρό σου κι ε-

ΓΥΡΙΣΤΕ ΣΕΛΙΔΑ

20 Οδοιπορικό στα Πομακοχώρια

Στο κεφαλοχώρι του Δήμου Μίκης, μπροστά από το τζαμί, διακρίνεται ένα από τα μεγαλύτερα μουσουλμανικά νεκροταφεία της χώρας

«Εμείς είμαστε μια μειονότητα-υπόδειγμα. Δεν κρωστάμε στο κράτος, δεν δημιουργούμε πρόβλημα, έχουμε σεβασμό. Και το κράτος δεν μας υπολογίζει», λένε οι κάτοικοι του Εκίνου

«Είμαστε μια μειονότητα-υπόδειγμα, αλήα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

γώ προσευχή στον Αλλάχ»...

Απόγευμα Σαββάτου καταφτάνει στο μαγαζί του ο κ. Ντουκέντζι, με το χέρι υψωμένο και στηρίζοντας στην παλάμη ένα ταψί με τουλούμπες. «Ελα να σε κεράσω μία, πριν με πεις ουιδήποτε», λέει με κωνσταντινουπολίτικη προφορά ο 35χρονος ζαχαροπλάστης, αποτινόντας φόρο τιμής στην πομακική φιλοξενία.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό Κένταυρος. «Εδώ πάνω ήταν πολύ δύσκολο να πας στο σχολείο. Πομάκος και σχολείο δεν πήγαιναν μαζί. Τελείωσα μόνο το Δημοτικό και μετά πήγα στην Τουρκία. Εκεί σπούδασα νηπιαγωγός. Και τώρα καταλήξαμε εδώ. Ηθελα να ξανάρθω, καλύτερα είναι εδώ. Εδώ είναι η πατρίδα και γι' αυτό γυρίσαμε. Μας έλειπε η χώρα. Ο άνθρωπος εκεί που γεννιέται και μεγαλώνει, εκεί αισθάνεται πως είναι η πατρίδα του. Και εκεί θέλει να γυρίσει»...

«Πάντα εδώ ήταν Ελλάδα, αλλά εμείς ξένοι. Ούτε σπίτι μπορούσες να πάρεις ούτε αυτοκίνητο ούτε να βγάλεις δίπλωμα. Πώς να νιώσεις ότι σ' αγαπάει η χώρα;», αναρωτιέται ένας νεαρός από τον Εκίνου. «Αυτός ο τόπος φανατίζει τον κόσμο. Εμείς είμαστε μια μειονότητα-υπόδειγμα. Δεν κρωστάμε στο κράτος, δεν δημιουργούμε πρόβλημα, έχουμε σεβασμό. Και το κράτος δεν μας υπολογίζει. Η Τουρκία στέλνει υπουργούς να μας δει. Η Ελλάδα όμως. Μόνο ο Τσίπρας ήρθε. Κανένας εδώ δεν έρχεται. Κάποτε, είχε έρθει ο Παπανδρέου. Πήγε στη Βουλγαρία, άνοιξε το δρόμο, τον περίμεναν τα παιδιά με τα λουλούδια, εδώ όμως δεν σταμάτησε ποτέ. Και σήμερα ξεχασμένοι είμαστε. Ενώ μας λένε "είστε Έλληνες, δεν είστε Τούρκοι", έρχεται πριν από τις εκλογές ο βουλευτής και μοιράζει το πρόγραμμά του στα τουρκικά. Μας ενοχλεί»...

Ο Εκίνος απέχει περίπου 26 χιλιόμετρα οδικώς από την Ξάνθη. Χωμένη στο βουνό βρίσκεται η μουσουλμανική ιερατική σχολή μεντρεσές «-αδεν ξέρουμε ακριβώς πού, απαγορεύεται να πλησιάσεις...». Οι κάτοικοι εδώ καμαρώνουν τις επιτυχίες τους στη Γερ-

«Η ζωή είναι καλύτερη εδώ από ό,τι στην Ξάνθη. Για δεξ, αέρας, δέντρα, μια χαρά. Εδώ έχει πιο πολλή νεολαία από ό,τι στα άλλα χωριά», λένε οι νέοι του Εκίνου

«Παλιά τα κορίτσια δεν πήγαιναν σχολείο», λέει ο Αχμέτ Σιάνκο. «Το 1993 εγώ και η φίλη μου ήμασταν οι μόνες από το χωριό που πήγαμε Γυμνάσιο στην Ξάνθη. Όλες οι άλλες σταμάτησαν», δηλώνει η σύζυγός του, Νουρσέν Καραχόλτσα

μανία. «Εχουμε 15 εταιρείες στη Γερμανία», λένε όλοι, όταν τους ρωτάς να σου πουν για το χωριό. Η παρουσία άγνωστου άντρα ξενίζει. «Είναι ένα χωριό γυναικών και παιδιών. Οι άντρες δουλεύουν στη Γερμανία. Επισκευάζουν και κατασκευάζουν κότερα», λέει ο Αχμέτ.

Το ίδιο και στη Μίκη, στο κεφαλοχώρι. Αν περπατήσεις στα στενά λιθόστρωτα δρομάκια, ανάμεσα στις αυλές, όπου βόσκουν κατσίκες και κότες, θα νιώσεις ζευγάρια ματιών να σε παρακολουθούν από τα μπαλκόνια, πίσω από τα δορυφορικά πιάτα που «κοιτούν» στην Ανατολή. Είναι οι γυναίκες του χωριού, που έμειναν πίσω να δουλέψουν στα καπνά και να μεγαλώσουν τα παιδιά.

Βλέπουν, όπως σε κάθε χωριό, τα ίδια τουρκικά σίριαλ, αλλά χωρίς υπότιτλους και βρίσκονται μερικά επεισόδια μπροστά. Φήμες λένε ότι το τουρκικό κράτος τις επιδοτεί με 500 ευρώ ετησίως, για να φορούν μαντίλα. Καμία απόδειξη δεν υπάρχει ότι συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Μία από αυτές, η Μπελγκίς Μπασιά. Βολτάρει με τον σύζυγό της, Τζχάντ Εμίν, ο οποίος μόλις επέστρεψε με άδεια από τη Γερμανία. «Τον Μάρτιο επιστρέφουν για λίγο οι άντρες και μετά ξαναφεύγουν. Τώρα το χωριό έχει 500 κατοίκους. Οι περισσότερες είναι γυναίκες», λέει ο ίδιος. Κρατάει από το χέρι την δύο ετών κόρη του, η οποία είναι ντυμένη με την παραδοσιακή πομακική στολή. Σπίτια φτωχικά. «Δεν είχαμε δικαίωμα να τα επισκευάσουμε για πολλά χρόνια».

Χρήματα έχετε για τις ναυπηγείες; «Λίγα»... Ο Τζεμαλέ δουλεύει στα ναυπηγεία στη Γερμανία. «Όταν γυρίζω, βοηθάω το γέρο μου στα ζώα. Ας τα να πάνε... Παράγομε βιολογικά γάλα και δεν το πληρώνουν. Δίνουμε σε γνωστές ελληνικές εταιρείες, αλλά μας κλέβουν. Δεν μας πληρώνουν. Προχθές μας είπε ο βιομήχανος "λεφτά δεν έχω, έλα να σε πληρώσω σε τσιφ" ... Τι να το κάνω το τυρί; Θέλουμε τροφή για τα ζώα! Το κράτος δεν κάνει τίποτα».

Στην άλλη πλευρά της γέφυρας που χωρίζει στα δύο το χωριό, βρίσκεται η μειονοτική σχολείο. «Το σημερινό καθιστός λειτουργίας των μειονοτικών σχολείων σε μεγάλο βαθμό

διέπεται ακόμα από τα μορφωτικά πρωτόκολλα που υπεγράφησαν μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας το 1951 και το 1968. Με τη μορφωτική συμφωνία του 1968 επιβλήθηκε η τουρκική γλώσσα στην εκπαίδευση των μουσουλμάνων της ελληνικής Θράκης», σημειώνει ο Νίκος Κόκκας, εκπαιδευτικός που έχει αναδείξει κατά καιρούς το ζήτημα του αυτοπροσδιορισμού των Πομάκων της ορεινής Ξάνθης.

Μεσημέρι στη Μίκη, τα αγόρια παίζουν μπάλα και κρυφτό. «Τι ομάδα είσαι;», ρωτά κάποιος από αυτά. «Από ελληνικές ή τουρκικές;», απαντάει. Μεταξύ τους μιλάνε πομάκικα. Στο μειονοτικό σχολείο διδάσκονται κάποια μαθήματα στα ελληνικά. Στο ραδιόφωνο ακούν βουλγαρικούς σταθμούς.

Την Αινούρ από τον Εκίνου, την κέρδισε η Τουρκία. Μία ώρα έπρεπε να διανύσει καθημερινά από το σπίτι της μέχρι το σχολείο στην Ξάνθη. «Τώρα μου παίρνει πέντε λεπτά», λέει. Φοράει κόκκινη μαντίλα και σε σπαστά ελληνικά περιγράφει πόσο ωραίο είναι το νέο της σχολείο στην Κωνσταντινούπολη. Η διαμονή και το φαγητό της εκεί κοστίζει 1.000 ευρώ το χρόνο. Ο πατέρας της δουλεύει στη Γερμανία. «Αν αποφασίσες να φύγεις στην Τουρκία, θα σε βοηθήσει το τουρκικό κράτος. Αν αποφασίσες να σπουδάσεις στην Ελλάδα, περνάς εύκολα στις Πανελλαδικές, αλλά σπάνια τελειώνεις το Πανεπιστήμιο», λέει ένας κάτοικος του χωριού.

«Η ζωή είναι καλύτερη εδώ από ό,τι στην Ξάνθη. Για δεξ, αέρας, δέντρα, μια χαρά. Εδώ έχει πιο πολλή νεολαία από ό,τι στα άλλα χωριά. Το πρόγραμμά μας είναι σχολείο - καφενείο - facebook. Όλα τα έχει το χωριό εκτός από ποτά. Όταν πάμε Ξάνθη, πίνουμε κάνα ποτό. Κάπου κάπου...», εξηγεί ο 18χρονος Φατίχ.

«Παλιά τα κορίτσια δεν πήγαιναν σχολείο», λέει ο Αχμέτ Σιάνκο. «Το 1993 εγώ και η φίλη μου ήμασταν οι μόνες από το χωριό που πήγαμε Γυμνάσιο στην Ξάνθη. Όλες οι άλλες σταμάτησαν», ισχυρίζεται η σύζυγός του Νουρσέν Καραχόλτσα. Οι δυο τους αποφάσισαν να στείλουν τα παιδιά τους σε ελληνικό σχολείο. «Είναι επιλογή του καθενός που θα το στείλει. Εγώ συνάψα στη ζωή μου αρκετές δυσκολίες, γιατί δεν πήραμε τη σωστή βάση στο Δημοτικό».

3. Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΜΙΣΟΦΕΓΓΑΡΟΥ

Μέσο:ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Ημ. Έκδοσης: ...16/03/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...16/03/2014

Σελίδα:21

Κυριακάτικη
16 Μαρτίου
2014

Η άλλη πλευρά του μισοφέγγαρου

21

Θα τελειώσει άραγε το σχολείο η μικρή από τη Μύκη, με την παραδοσιακή πομάκινη στολή; Εδώ το ελληνικό δημόσιο σχολείο απέχει πολλά χιλιόμετρα...

Η Μπελγκίς Μπασιά και ο σύζυγός της Τζιζάντ Εμίν, ο οποίος μόλις επέστρεψε με άδεια από τη Γερμανία

Η Νουρσέν, κομμώτρια από τη Σμίνθη, κάνει πρόβα στην τεχνική «τουρμπάν μοντελέλε». Την έμαθε στην Τουρκία...

Την Αϊνούντ από τον Εχίνο την κέρδισε η Τουρκία. Μία ώρα έπρεπε να διανύσει από το σπίτι της μέχρι το σχολείο στην Ξάνθη. «Τώρα μου παίρνει πέντε λεπτά», λέει

ο τόπος φανατίζει τον κόσμο»

Η αγαπημένη δασκάλα των Πομάκων

Τα παιδιά του Δημοτικού στον Εχίνο έχουν μάθημα ελληνικών στις τέσσερις από τις 3. Θα φύγουν μία ώρα αργότερα θα τελειώσει το μάθημα. Λατρεύουν τη δασκάλα. «Η Τζεμιλέ, όταν ήρθε, δεν μιλούσε καθόλου ελληνικά. Οι γονείς δεν μπορούν να τη βοηθήσουν πολύ. Στο σπίτι μιλούσε τη μητρική τους, πομάκι. Τα ελληνικά τα μαθαίνουν ως ξένη γλώσσα», λέει η Ιωάννα Μάντζαρη, φιλόλογος του Κέντρου Στήριξης Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων (ΚΕΣΠΕΜ).

Ερχεται, για να κάνει μάθημα στον Εχίνο από τη Χρυσούπολη της Καβάλας. Διανύει 85 χλμ. – τα μισά μέσα στις στροφές. «Ξεκίνησα το πρόγραμμα το 2011. Στην αρχή ήταν δύσκολο, γιατί δεν έχουμε επαφή με μειονότητες. Το λέω και το εννοώ, είναι μια συγκλονιστική εμπειρία. Μέσω στο τμήμα, δουλεύουμε δύο τάξεις.

Οι γονείς είναι θετικοί. Οικονομικά είναι καλύτερο το επίπεδο απ' ό,τι στην Καβάλα. Εδώ οι άντρες δουλεύουν στο εξωτερικό», λέει η ίδια.

Τα μαθήματα είναι εβδομαδιαία. Κάθε μέρα η νεαρή φιλόλογος πηγαίνει σε διαφορετικό χωριό. «Από τον Εχίνο στο Εύλαλο κι από εκεί στο Σέλερο». Καμαρώνει για την Εμινέ, τη Φαμί, τη Σαλβά, την Μπερνά, την Πουσρά και τις άλλες μοθήτριες που διαβάζουν πλέον με ευκολία ελληνικά παραμύθια. «Το καλοκαίρι κάνουμε αποκλειστικά φιλανθρωπία. Διαβάζουμε ελληνικά βιβλία – έχουμε φτιάξει τη δική μας βιβλιοθήκη. Τώρα κάνουμε πρόβα σε ένα θεατρικό με οικολογικό θέμα: Μια μέρα στο δάσος του Εχίνου. Επίσης θα ανεβάσουμε την Τενεκεδούπολη». Μας αποκαιρέτησαν με ένα τραγούδι: «Το «βάζει ο Ντούτσας τη στολή του κυρία!», ρώτησε ένα κοριτσάκι. «Ή μάλλον, να πούμε κάποιο του Τασκην!»,...

σμένοι να μη λαμβάνουν ισότιμη παιδεία», σημειώνει ο κ. Κόκκας.

«Επειδή είναι τόσο μπλεμεμένα τα πράγματα, δεν μπορεί κανείς να πει από πού καταγόμαστε. Δεν έχουμε καθαρά στοιχεία. Ζούμε εδώ στην Ελλάδα και θα πρέπει να γνωρίζουμε τη θρησκεία μας και η βάση να δοθεί στα ελληνικά», υποστηρίζει η Νουρσέν. Αποτελεί ένα περίτεχνο χτένισμα, στη μαντίλα μιας πελάτισσας, εφαρμόζοντας την «τεχνική τουρμπάν μοντελέλε». Την έμαθε στην Τουρ-

κία. «Πήγα και παρακολούθησα κάποια σεμινάρια, μετά τις σπουδές μου στην Αγγλία», λέει η ίδια.

«Τι απαντάς, όταν σε ρωτάνε για την εθνική σου ταυτότητα;», της λέω. «Εμείς νιώθουμε απ' όλα. Λίγο Τούρκοι, λίγο Βούλγαροι, λίγο Έλληνες». Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία όμως «δεν θέλουμε να ακούσουμε για τους Βούλγαρους. Καμιά φορά, όταν ο παππούς μου βλέπει Βούλγαρο να περνάει, τον βρίζει. Αυτοί –λέμε– μας έσφαξαν, τώρα θέλουν να γίνουμε αδέρφια», λέει ο νεαρός από τον Εχίνο. «Μεταξύ μας δεν έχουμε πρόβλημα. Πήγαμε φαντάροι, δεν είχαμε κανένα πρόβλημα. Είναι η πολιτική των κρατών τέτοια. Όλοι όμως έχουμε έναν κοινό στόχο: τα λεφτά. Δεν συμφωνείς;»...

«Ξαναέδωσα Πανελλαδικές»

«Τον χειμώνα δεν καλλιεργούμε. Παγώνουν όλα. Μου μένει μόνο το μαγαζί. Δεν ξέρω πώς τα βγάζω πέρα», λέει ο Ερχάν Κεκαχιά από το κεφαλοχώρι του Δήμου Μύκης. Πολύτεκνος πατέρας και ιδιοκτήτης ενός μικρού internet cafe, στο οποίο τα παιδιά της οικογένειάς του περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους, αποφάσισε να διορθώσει τα λάθη του παρελθόντος. Ξεκίνησε να επισκευάζει τους υπολογιστές της καφετέριας, γιατί «δεν μας παίρνει να πληρώνουμε ξένο». Επειτα σκέφτηκε: «Γιατί να μην κάνω την τρέλα να το σπουδάσω. Ζέρετε, παλιά δεν μας ενθάρρυναν να τελειώσουμε το σχολείο»...

Στην τέταρτη δεκαετία της ζωής του αποφάσισε να ξαναγίνει μαθητής στο σχολείο. Και τα κατάφερε. «Πήγα σε σχολείο δεύτερης ευκαιρίας, τελείωσα το Γυμνάσιο και μετά πήγα στο ΕΠΑΛ, πήρα ειδικότητα στην Πληροφορική και μετά έδωσα Πανελλαδικές και πέρασα στην Καβάλα. Πηγαίνω κάθε μέρα στο ΤΕΙ. Μακριά αλλά αξίζει».

«Παλιά εδώ δεν υπήρχε δρόμος. Το '97 έγιναν φοβερές πλημμύρες και είχε μπάζωθεί το χωριό. Μετά έκαναν έργα. Μετά μας ξεχάσαν», λέει ο ίδιος. Αγωνία για το μέλλον των τεσσάρων παιδιών του. «Εδώ δεν έχει ευκαιρίες. Ευκαιρία εδώ θεωρείται να πάρεις ένα μουλάρι και να πας στο βουνό. Αν καταφέρουμε να στείλουμε τη μεγάλη να σπουδάσει, θα τη στείλουμε».

Μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ ΚΑΡΑΧΟΤΖΑ, Πομάκου δημοσιογράφου

Ο πολιτισμός των Πομάκων τείνει να καθεί. Κανένας σε αυτή τη χώρα δεν έχει ενδιαφερθεί για τη διάσωση και ανάδειξη του. Εδώ και πολλά χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη μια συστηματική προσπάθεια της γειτονικής Τουρκίας να παρουσιάσει όλους τους μουσουλμάνους της Θράκης, δηλαδή και τους Πομάκους ως Τούρκους κι αυτό –όπως φαίνεται– δεν είναι και τόσο δύσκολο, μιας και καμία από τις ελληνικές κυβερνήσεις δεν προσπάθησε να ανακόψει αυτόν τον εκτουρκισμό των Πομάκων. Ετσι, πολλά στοιχεία του πομάκικου πολιτισμού παρουσιάζονται κατά καιρούς ως κομμάτι του μεγάλου τουρκικού πολιτισμού, ενώ ήδη αρκετοί Πομάκοι έχουν πειστεί πως είναι Τούρκοι και δηλώνουν Τούρκοι.

Με λίγα λόγια, οι Πομάκοι της Θράκης βρίσκονται ανάμεσα στο προκλητικό αδιάφορο ελληνικό κράτος και την Τουρκία, η οποία τους διεκδικεί με κάθε τρόπο. Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε και τη μειονοτική εκπαίδευση που το ελληνικό κράτος παρέχει στους μουσουλμάνους της Θράκης, τότε τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο τραγικά, μιας και η προσαναφερόμενη εκπαίδευση μπορεί να δώσει τα πάντα εκτός από μόρφωση σ' αυτούς τους ανθρώπους και –όπως όλοι ξέρουμε– ένας αμόρφωτος άνθρωπος μπορεί να γίνει εύκολα ανακείμενο εκμετάλλευσης.

4. ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΙΩΝ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΜΕΚΝΟΥΣ ΚΑΙ...

Μέσο:ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: ...16/03/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...16/03/2014

Σελίδα: 14

Του
ΒΑΣΙΛΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ
Προέδρου της Ανωτάτης
Συνμοσπονδίας Πολυτέκνων
Ελλάδος

Να επανέλθει ο θεσμός των μετεγγραφών για τους πολυτέκνους και τα τέκνα τους

Στα ΜΜΕ, την εβδομάδα που μας πέρασε, έγινε μεγάλος θόρυβος εξαιτίας των εκδοθεισών αποφάσεων από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, η πλειοψηφία του οποίου έκρινε ότι οι θέσεις των ειδικών κατηγοριών, αναφερομένη μόνον στους πολυτέκνους, είναι αντίθετες με τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 16, σε αντίθεση με την ισχυροτάτη μειοψηφία που έκρινε ότι δεν είναι αντίθετες προς τις παραπάνω διατάξεις. Τα δημοσιεύματα, μάλιστα, με εμφανή την αντιπολυτεκνική διάθεση, έκαναν λόγο «για προνομιακή εισαγωγή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ», για «Τέλος στα προνόμια των πολυτέκνων για εισαγωγή στα ΑΕΙ και ΤΕΙ», για «Καμία εύνοια στους πολυτέκνους», «Στοπ στην προνομιακή εισαγωγή των παιδιών πολυτέκνων» κ.λπ. Το περίεργο, μάλιστα, είναι ότι η πλειοψηφία των μελών του ΣτΕ αναφέρθηκε μόνον στους πολυτέκνους και όχι και στις άλλες ειδικές κατηγορίες (μουσουλμάνων, κοινωνικών κριτηρίων, ασθενειών κ.λπ., οι περισσότεροι των οποίων εισήγοντο με βαθμολογία κάτω από την βάση του 10). Βέβαια, η εκδοθείσα απόφαση είναι απολύτως συμβατή με την απόφαση που εξέδωσε η Ολομέλεια του ΣτΕ για το Μνημόνιο και έκρινε ότι οι διατάξεις του είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του Συντάγματος! Αυτό βεβαίως που έκρινε η Ολομέλεια του ΣτΕ είναι πράγματι θεόσταλτο δώρο, γιατί τώρα η κυβέρνηση θα είναι πλέον υποχρεωμένη να επαναφέρει τον θεσμό των μετεγγραφών, όπως επιμόνως ζητεί από το 2011 μέχρι σήμερα η Ανωτάτη Συνμοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος.

Ο θεσμός των μετεγγραφών των πολυτέκνων και των τέκνων τους στην αντίστοιχη Σχολή ή Τμήμα των ΑΕΙ και ΤΕΙ, που είναι πλησιέστερη στον τόπο κατοικίας των γονέων του ή εκεί που φοιτά ο αδελφός (η) τους ίσχυε επί δεκαετίες (Ν. 860/1979) και ουδέποτε εδημιούργησε οποιοδήποτε ζήτημα.

Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο η ΑΣΠΕ ήταν αντίθετη στην κατάργηση των μετεγγραφών των πολυτέκνων και ήταν αντίθετη στην θέσπιση των θέσεων των ειδικών κατηγοριών (μεταξύ των οποίων και οι πολυτέκνοι). Σε ανακοίνωση της η ΑΣΠΕ, που δημοσιεύθηκε στις 11-9-2011 στο «ΠΑΡΟΝ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ» είχε επισημάνει, μεταξύ άλλων, και τα ακόλουθα: «Η δημοσίευση των βάσεων και των επιτυχόντων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ τόσο με τη γενική σειρά, όσο και με τις ειδικές κατηγορίες, μεταξύ των οποίων και τέκνα πολυτέκνων, απέδειξε ότι η αντιπολυτεκνική και αντιδημογραφική πολιτική της Υπουργού Παιδείας κ. Άννας Διαμαντοπούλου, με το νέο σύστημα που εφεύρε, των δήθεν αξιοκρατικών κριτηρίων, όπως η ίδια το διατυμπάνιζε, είχε ως αποτέλεσμα τη γελοιοποίηση του θεσμού των εισαγωγικών εξετάσεων, με την εισαγωγή υποψηφίων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ με λευκές κόλλες! Δείτε, λοιπόν, την αποκαλυπτική αλήθεια: Το προηγούμενο έτος (2010-2011) το τέκνο της πολυτεκνης οικογένειας για να επετύγχανε την μετεγγραφή του στη Φιλολογία των Αθηνών έπρεπε να συγκεντρώσει τουλάχιστον 15.670 μόρια (που ήταν η μικρότερη βάση στη Φιλολογία του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης από όλες τις Σχολές Φιλολογίας της χώρας), ενώ με τα νέα δήθεν "αξιοκρατικά κριτήρια" της κ. υπουργού αρκούσαν 1.885 μόρια! Και έμεινε και μία θέση κενή... Το μόνον το οποίο έχει να πράξει η κ. υπουργός, μετά από αυτή τη γελοιοποίηση εξαιτίας της του θεσμού των εισαγωγικών εξετάσεων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, είναι να εισέλθει στο γηροκομείο της πολιτικής και εάν δεν το πράξει η ίδια, έχει χρέος να το πράξει ο λαός στις επερχόμενες εκλογές.

Οι πολύτεκνοι ένα μόνον ζητούν:
Επάνοδο στο καθεστώς των μετεγγραφών, όπως ίσχυε μέχρι και το ακαδημαϊκό έτος 2010-2011 και θέσπιση της βαθμολογίας του δέκα (10) για την εισαγωγή στα ΑΕΙ και ΤΕΙ ειδικώς για τους πολυτέκνους και τα τέκνα των πολυτέκνων».

Αυτά ζητούσε η ΑΣΠΕ από τότε και τώρα πλέον είναι η ώρα να επανέλθει ο θεσμός των μετεγγραφών των πολυτέκνων και των τέκνων τους. Ο υπουργός Παιδείας οφείλει να το πράξει αμέσως, για να δώσει την δυνατότητα στα παιδιά των πολυτέκνων να σπουδάζουν. Όφελος θα έχει η κυβέρνηση, ελπίζουμε να το έχει πλέον αντιληφθεί.

5. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Η ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Μέσο:ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: ...16/03/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...16/03/2014

Σελίδα:20

Υπουργείο Παιδείας ή Πρόνοιας;

Του ΠΑΣΧΟΥ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗ

Την έκπληξή του ανακοίνωσε ο υπουργός Παιδείας, Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος, από την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία έβαλε τέλος στην προνομιακή εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για τα παιδιά των πολύτεκνων οικογενειών. Οπως έγραφε η «Καθημερινή» (12.3.2014) το ισχύον καθεστώς, που ανέτρεψε το ΣτΕ, «είχε ως αποτέλεσμα να εισάγονται στα ΑΕΙ υποψήφιοι με πάρα πολύ χαμηλή βαθμολογία. Χαρακτηριστικά, το 2011 από τις ειδικές κατηγορίες τριτέκνων και πολυτέκνων εισήχθησαν υποψήφιοι με 1.885 μόρια στη Φιλολογία Αθénas, 2.604 στο Μαθηματικό Αθénas, 7.258 στην Αρχιτεκτονική ΕΜΠ. Την ίδια στιγμή, από τη γενική σειρά υποψηφίων οι βάσεις ήταν 17.261 στη Φιλολογία, 15.769 στο Μαθηματικό και 21.715 στην Αρχιτεκτονική».

Εμπλεος... εκπλήξεως, ο κ. Αρβανιτόπουλος δήλωσε ηρωικά ότι «θα κάνουμε ό,τι είναι απαραίτητο σε νομοθετικό επίπεδο, προκειμένου να στηρίξουμε την πολύτεκνη και τρίτεκνη

οικογένεια. Ιδιαίτερα μέσα στην κρίση, πρέπει να σταθούμε δίπλα σε όσα παιδιά κινδυνεύουν να στερηθούν το δικαίωμα στη δημόσια παιδεία».

Μπράβο στην ευαισθησία του κ. Αρβανιτόπουλου, μόνο που ο ίδιος δεν είναι υπουργός Κοινωνικής Πρόνοιας. Έχει ως αρμοδιότητά του τα θέματα Παιδείας. Δουλειά του είναι να λύνει τα προβλήματα των ΑΕΙ—δεν διακρίθηκε ιδιαίτερα σ' αυτό— και όχι τις πραγματικές δυσχέρειες των τριτέκνων και πολυτέκνων. Για τα προβλήματα των ομάδων που έχουν ανάγκη κρατικής βοήθειας πληρώνουμε άλλους υπουργούς και υπαλλήλους σε άλλα υπουργεία.

Διαχρονικά οι κυβερνήσεις στην Ελλάδα δεν δημιούργησαν ένα συνεκτικό δίκτυο προστασίας των ομάδων που χρήζουν κρατικής αρωγής. Αντί να χαράξουν ολοκληρωμένες πολιτικές (με γενναίες φοροαπαλλαγές και ενισχύσεις), αναγκάζουν όποιον έχει ανάγκη βοήθειας να τρέχει σε δέκα υπουργεία και σαράντα υπηρεσίες, για να παίρνει ψίχουλα βοήθειας, τα οποία ποτέ δεν αθροίζονται

Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν το καλό κοινωνικό κράτος.

σε ένα ολόκληρο καρβέλι. Πέρα από τους θεσμοθετημένους φορείς, οι οποίοι έπρεπε να αναλάβουν ολόκληρο το βάρος, κοινωνική πολιτική ασκούν το υπουργείο Μεταφορών με τα μειωμένα εισιτήρια στις συγκοινωνίες, το Πολιτισμού με τα μειωμένα εισιτήρια σε εκδηλώσεις και αρχαιολογικούς χώρους, το Εργασίας με τον κοινωνικό τουρισμό, το Ανάπτυξης με τη ΔΕΗ, το Παιδείας με τις μετεγγραφές των φοιτητών κ.λπ.

Το αποτέλεσμα είναι πολλαπλώς επιβλαβές: 1) Οι πολίτες τρέχουν διαρκώς να καταθέτουν χαρτιά και κάνουν χρόνο τον οποίο θα μπορούσαν να τον αφιερώσουν σε πιο παραγωγικές δραστηριότητες. 2) Το Δημόσιο πληρώνει επιπλέον υπαλλήλους, για να διεκπεραιώσουν το χαρτομάνι. 3) Η κρατική αρωγή είναι μονίμως λειψή. 4) Εμφιλοχωρούν

στους λήπτες διάφοροι που δεν δικαιούνται τη βοήθεια. 5) Δεν μπορούμε να αποτιμήσουμε τα αποτελέσματα της βοήθειας: δεν ξέρουμε ποια κονδύλια πραγματικά βοηθούν αυτούς που έχουν ανάγκη, ώστε να τα αυξήσουμε, και πόσα πάνε στον βρόντο, για να τα περικόψουμε.

Από την εποχή του αλυσμώματος Μένιου Κουτσόγιωργα, που άρχισε τις προσλήψεις στο Δημόσιο με «κοινωνικά κριτήρια», στην Ελλάδα όλοι θεωρούν ότι πρέπει να κάνουν πρώτα κοινωνική πολιτική και μετά τη δουλειά τους, διαβρώνοντας διαρκώς την ποιότητα των προσφερόμενων δημόσιων υπηρεσιών. Γράφαμε και παλιότερα ότι οι καλοί λογαριασμοί κάνουν το καλό κοινωνικό κράτος και όχι οι χαστικοί. Γι' αυτό οι δαπάνες πρέπει να είναι στοχευμένες. Όχι μόνο σε ό,τι αφορά τους λήπτες, αλλά και σε ό,τι αφορά τους δότες. Δεν είναι ανάγκη όλοι οι υπουργοί να εμπλέκονται σε όλα, διότι όπου λαλούν πολλά κοκάρια κανείς δεν κάνει τη δουλειά του. Όλοι κάνουν σόου κοινωνικής ευαισθησίας.

6. ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ

Μέσο:ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: ...16/03/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...16/03/2014

Σελίδα: 14

Αλλαγές στις Πανελλαδικές

Αλλαγές στο σύστημα των πανελλαδικών εξετάσεων εισαγωγής σε ΑΕΙ/ΤΕΙ δρομολογούνται από φέτος, μετά την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας που έκρινε ότι το νομοθετικό πλαίσιο που παρέχει τη δυνατότητα στα παιδιά των πολύτεκνων οικογενειών να εισέρχονται στα ΑΕΙ καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων, είναι αντισυνταγματικό. Έτσι, η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας θα προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση για την επίλυση του θέματος και σύμφωνα με πληροφορίες της «Κ», εξετάζει τον ορισμό ενός «μόνου» αριθμού εισακτέων για όλους τους υποψηφίους - φέτος θα είναι στα ίδια επίπεδα με πέρυσι, δηλαδή περίπου 82.000 από το άθροισμα των 69.288 και των 11.503 θέσεων πέρυσι. Επίσης, για τους υποψηφίους από πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες σχεδιάζει να επεκτείνει το σύστημα -εφαρμόζεται ήδη το 2012 και το 2013- για μετεγγραφές

ΑΠΕ

Το σύστημα των μετεγγραφών με κοινωνικά κριτήρια αναμένεται να επεκταθεί και στους πολύτεκνους.

των υποψηφίων που πληρούν συγκεκριμένα κοινωνικά κριτήρια (παιδιά από μονογονεϊκές οικογένειες, επιτυχόντες με σοβαρές παθήσεις κ.ά.).

Μέσο:ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Ημ. Έκδοσης: ...16/03/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...16/03/2014

Σελίδα:25

25/3

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ 16/3/2014

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Στο απόσπασμα ξανά συντάξεις και πρόωρες

Η ΤΡΟΪΚΑ ΖΗΤΕΙ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΣΤΟ 62ο ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΣΤΑ 67

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΛΤΗ

ΝΕΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ στο Ασφαλιστικό με τρίτο Μνημόνιο από το 2015 και μετά που θα περιλαμβάνει μειώσεις στις συντάξεις καθώς και περικοπή των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων, προδιέγραψε η τρoίκα στις διαπραγματεύσεις προκειμένου να εξευρεθούν ισοδύναμα μέτρα, πέραν της περικοπής του οικογενειακού επιδόματος και του επιδόματος μητρότητας, που θα ισοσκελίσουν τη μείωση κατά 4% των εργοδοτικών εισφορών (3% άμεσα) και 1% από το 2016.

Οι εκπρόσωποι των δανειστών μας δεν θεώρησαν πειστικές τις προτάσεις της κυβέρνησης για το δημοσιονομικό «κλείσιμο» της ψαλίδας που θα προκύψει μέχρι το 2016 από τη μείωση κατά 5,9% συνολικά των εισφορών προς το ΙΚΑ και ζήτησαν την κατάργηση των ευνοϊκών διατάξεων του νόμου 3863/10 (νόμος Κουτρομάνη), που δίνει το δι-

Μπότερες ανηλίκων, γυναίκες που ασφαλίστηκαν πριν από το 1983, ασφαλισμένοι στο Δημόσιο και στα ειδικά Ταμεία μέχρι το τέλος του 1982, τα μεγαλύτερα θύματα

καίωμα στις μπότερες με ανήλικα τέκνα ως το 2012 και αναγνώριση μέχρι 7 πλασματικών ετών ως το 2012, προκειμένου κάποιος να συμπληρώσει τα απαιτούμενα έτη και να συνταξιοδοτηθεί νωρίτερα του 62ου έτους αν πρόκειται για μειωμένη σύνταξη και του 67ου αν πρόκειται για πλήρη σύνταξη.

Συγκεκριμένα, εκτιμάται ότι η «τρύπα» που ανοίγει στο ΙΚΑ η μείωση των εισφορών το 2016 θα ξεπεράσει το 1 δισ. ευρώ και δεν καλύπτεται από την πρόταση της κυβέρνησης που περιλαμβάνει:

1 Την περικοπή των οικογενειακών επιδομάτων που χορηγεί ο ΟΑΕΔ ύψους 200 ευρώ το

χρόνο μεσοσταθμικά ανάλογα με τον αριθμό των τέκνων – θα επιφέρει δημοσιονομικό όφελος της τάξης των 120 εκατ. ευρώ.

2 Την περικοπή του επιδόματος μητρότητας που καταβάλλει ο ΟΑΕΔ στην εργαζόμενη μητέρα μνηνιάως. Το ποσό είναι ίσο με τον κατώτατο μισθό 580 ευρώ και καταβάλλεται στη διάρκεια του εξαμήνου που προηγείται της άδειας κυοφορίας.

Τα σενάρια που εξετάζονται και έχουν πέσει στο τραπέζι, σύμφωνα με πληροφορίες, αφορούν την πλήρη κατάργηση όλων των συνταξιοδοτήσεων για ηλικίες κάτω των 62 ετών. Σε αυτή την περι-

πτωση θα αυξηθούν άμεσα ως και 10 ή 12 χρόνια τα όρια ηλικίας που ισχύουν σήμερα για τη συνταξιοδότηση από τα 50 σε Δημόσιο και ΔΕΚΟ, αλλά και θα καταργηθούν όλες οι ευνοϊκές διατάξεις που ισχύουν στο ΙΚΑ για τις μπότερες με ανήλικα παιδιά.

Επιπλέον δεν αποκλείεται νέα μείωση των συντάξεων λόγω πρόωρης εξόδου πέραν του 30% (6% για κάθε χρόνο) που είναι σήμερα το ανώτατο όριο ποινής σε όσους αποχωρούν πρόωρα, παράλληλα με κούρεμα των προϋποθέσεων κατοχύρωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Η ποινή για πρόωρη έξοδο θα αυξάνεται για κάθε χρόνο που υπολείπεται από το γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης που είναι το 67ο. Επί της ουσίας, η πρόωρη συνταξιοδότηση θα γίνει ασύμφορη για τους ασφαλισμένους, καθώς η μείωση της σύνταξης μπορεί να φτάνει και στο 60%.

Ποιοι καλούνται να πληρώσουν το μάρμαρο

ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ που θα θιγούν από την περικοπή των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων και επιβαρυνθούν ως 17 επιπλέον χρόνια εργασίας είναι:

■ Οι μπότερες ανηλίκων τέκνων εργαζόμενες στον ιδιωτικό τομέα οι οποίες συνταξιοδοτούνται σήμερα με μειωμένη σύνταξη στα 55 και πλήρη σύνταξη στα 60 έτη, εφόσον είχαν συμπληρώσει 5.500 ημέρες εργασίας μέχρι τις 31.12.2012.

■ Οι μπότερες ανηλίκων στον δημόσιο τομέα οι οποίες διορίστηκαν στο Δημόσιο το διάστημα 1983-1992 και βγαίνουν σε πλήρη σύνταξη σε ηλικία 50 ετών, με ανήλικο παιδί, εφόσον έχουν συμπληρώσει 20 έτη ασφάλισης έως το 2010.

■ Οι γυναίκες που ασφαλίστηκαν πριν από το 1983 και συνταξιοδοτούνται στα 50, με διατάξεις ανηλίκων τέκνων εφόσον στα 17,5 έτη της υπηρεσίας τους είχαν και ανήλικο παιδί, ενώ έχουν και τη δυνατότητα να αποχωρήσουν χωρίς όριο ηλικίας, με 24,5 έτη συνολικής υπηρεσίας στο Δημόσιο, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις. Αν δεν συμπληρώνονται οι προϋποθέσεις, τότε απαιτούνται 25 έτη ασφάλισης για σύνταξη με ανήλικο παιδί το 2011 και το 2012, σε ηλικίες 52 και 55 ετών.

■ Οι ασφαλισμένοι στο Δημόσιο και στα ειδικά Ταμεία μέχρι το τέλος του 1982, οι οποίοι αποχωρούν με 35ετία ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας. Σημειώνεται πως οι ασφαλισμένοι από το 1983 έως και το 1992 που θεμελίωσαν δικαίωμα μέχρι το τέλος του 2010 βγαίνουν σήμερα στη σύνταξη στα 58. Για όσους θεμελίωσαν δικαίωμα το 2011 απαιτούνται 36 έτη και για όσους θεμελίωσαν δικαίωμα το 2012 τα 37 έτη.

■ Οι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992. Σήμερα οι εν λόγω ασφαλισμένοι συνταξιοδοτούνται με τη συμπλήρωση 35ετίας στα 58 έτη υπό την προϋπόθεση ότι θεμελίωσαν δικαίωμα μέχρι το τέλος του 2010. Για όσους θεμελίωσαν το 2011 απαιτούνται 36 έτη, ενώ όσοι θεμελίωσαν δικαίωμα το 2012 βγαίνουν σε σύνταξη στο 59ο έτος με την προϋπόθεση ότι έχουν 37 έτη ασφάλισης.

■ Στον ΟΑΕΕ θα εξισωθούν οι συντάξεις του πρώην ΤΕΒΕ με εκείνες του ΤΑΕ, όπου παρατηρείται απόκλιση έως και 15%. Οι συντάξεις του ΟΑΕΕ θα περιοριστούν στο 70% επί του τεκμαρτού εισοδήματος, ενώ σήμερα προσεγγίζει το 105% για 37 έτη ασφάλισης.